kyny, jak se mají zachovati ve vzájemném styku a při dopisování v příčině našich příslušníků po dobu, než bude učiněna mezi oběma státy o tom úmluva, a naše ministerstvo sprav. nařídilo, aby zásady vzájemnosti byly též u nás zachovávány. Postrádáme v onom výnosu veledůležité ustanovení o vzájemné vykonatelnosti exek. titulů, což právě pro obchodní a průmyslové kruhy jest to nejdůležitější.

Nebude snad ve zlé vykládáno, připojí-li se alespoň k jur. normě dvě poznámky:

1. Ustanovení § 7a) jur. n., že vyřizování návrhů na povolení exekuce svěřeno má býti přednostou sborového soudu členu soudu, ustanovenému k tomu jako samosoudci, n e p l a t í při povolení exekuce na základě cizozemských titulů exekučních podle §§ 79 a násl. ex. ř., které povoluje senát (srovnej min. výnos z 2. června 1914, č. 43 Věstníku). Jakmile však jest senátem exekuce již povolena, není překážky, aby s dalšími výkony exekučními zabýval se samosoudce. Naše soudy se tímto výnosem řídí.

2. Vyloučena jest úmluva stran ve smyslu § 104 jur. n. ještě ve sporech z dílčích dlužních úpisů podle § 83 a) jur. n. a ve sporech z poměru svazového podle § 83 b) jur. n., jako již ve spise na str. 182 a 183 (nikoliv též u § 104 na straně 210) bylo uvedeno.

Nepochybuje se, že i druhé, opravené a rozšířené vydání splní své úkoly, které měl autor na mysli: orientovati čtenáře brzo a snadno o právních ustanoveních obou zákonů.

Spis vyšel v téže líbivé a úhledné úpravě jako vydání první, jak jsme již u děl Čs. Kompasem vydávaných si byli navykli, tisk je zřetelný a dobře čitelný, časový přehled zák. a jiných předpisů, jakož věcný rejstřík usnadňují jeho používání.

Řádky tyto zakončují se tím, že nové komentované vydání stane se nepostradatelnou a spolehlivou příručkou nejen pro praktické užívání, nýbrž i pro studium platného práva a že bude všestranně vděčně přijato.

Přejeme jak autoru tak vydavatelstvu, aby nové vydání dosáhlo brzkého stejného úspěchu jako předešlé.

Komentované zákony čs. republiky vydává »Československý kompas«. Svazek VIII.

Trestní zákony československé, platné v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Sestavili a poznámkami opatřili dr. Jaroslav Kallab, profesor Masarykovy univer., a Vilém Herrnritt, senátní president

nejv. soudu. Druhé přepracované a značně rozmnožené vydání. Praha 1927. Nákladem »Čs. kompasu«, tiskařské a vydavatelské akc. spol.

Třebas by přípravné práce k vypracování úplně nového čs. zákoníka trestního, kterýž má platiti na celém území republiky, byly již daleko pokročily, odvážili se přes to výše uvedení autoři — druhý z nich přestoupil v době po prvém vydání koment. tr. zákona od generální prokuratury k nejvyššímu soudu, byv jmenován jeho senátním presidentem —, jejichž trestní řád čs. došel podepsaným příznivého posouzení v tomto časopise (v sešitu V. z r. 1925, na str. 159 až 165), k druhému přepracovanému a značně rozmnoženému vydání.

Zjev tento jest tím vysvětlitelný, že po názoru vydavatelů v dohledné době ještě nedojde k vydání unifikovaného čs. zákoníku trestního, což již v předmluvě k I. vydání tím bylo odůvodněno, že nelze ovšem očekávati, že práce tak obsáhlá za nynějších dob, kdy nejen teoretické rozpory v nauce trestního práva, nýbrž i rozpory politické a sociální činí tento úkol nad jiné složitějším, bude v brzku skončena.

Vydání nové svědčí také o potěšitelné okolnosti, jaké obliby došlo původní vydání ve všech kruzích právnických, jmenovitě u soudců, výkonem trestního soudnictví pověřených, neméně i o té, že český spis právnický za naší státní samostatnosti není již popelkou a doznává při uznané hodnotě dříve netušeného rozšíření. Vydavatelé odchýlili se ve dvou směrech od vydání prvního. »Především neobmezili se jen na doplnění předpisů a rozhodnutí látkou mezi tím se nashromáždivší, nýbrž doplnili i tekst starších předpisů, aby vyhověli přání zvláště nakladatelstvím zdůrazňovanému, aby zákony a nařízení v novém vydání uváděny byly pokud možná úplně a nejen ve výtazích na denní potřebu soudců a první informaci studujících vypočtených. Kdežto tedy první vydání více počítalo s potřebami studujících, snažíc se podati co možná přehledně soubor platných norem trestních, přihlíží druhé vydání více k potřebám praxe, jíž chce poskytnouti příručku, poskytující informace i o otázkách méně často se vyskytujících . . . Druhá podstatnější změna nastala v tom, že vydavatelé častěji se uchylují od oficiálních překladů rakouských zákonů, ač i tu zachovali některé archaismy třeba dnes již méně obvyklé, hledíce k tomu, že i originální znění u starších zákonů namnoze se uchyluje od právnické němčiny, dnes obvyklé.«[1])

[1]) Vyňato z předmluvy k II. vydání.

Prvá změna vedla ku značné obsáhlosti svazku, který čítá 1236 stran.

Uváděti celý jeho obsah podrobně, vedlo by k přílišné obšírnosti této stati. Nutno jest proto se spokojiti s uvedením, že po trestním zákonu ze 27. května 1852, ř. z. č. 117, kterýž tvoří díl I., následují ostatní. V dílu II. setkáváme se pod A. s Obecnou částí, pod B. s Částí zvláštní, která pojímá pod a) Trestné činy proti zájmům státním, pod b) Trestné činy proti právům a povinnostem občanským, pod c) Trestné činy rázu mezinárodního, pod d) Trestné činy proti bezpečnosti života a zdraví, pod e) Trestné činy proti zájmům majetkovým, pod f) Trestné činy proti právům immateriálním[2]) a pod g) Trestné činy proti řádu hospodářskému.

Díl III. má předpisy o tisku, díl IV. (poslední) přináší základy policejního práva trestního.

Vidno z toho, že druhé vydání obsahuje veškerou a úplnou orientaci na poli materielního práva trestního a to tím více, když vydavatelé připojili ponejvíce ke každému paragrafu v číslovaných poznámkách — číslice jsou uvedeny v závorkách — cenné a výstižné pokyny, z nichž možno seznati poučení o různých vzájemných vztazích daných zákonů a předpisů, načež jest připojena zase podle běžných číslic judikatura. Tato jest doplněna na základě úředních sbírek ministerstva spravedlnosti a nejvyššího soudu, pak i sbírky víd. profesora Löfflera, při čemž vydavatelé brali zřetel k tomu, aby citováním shodných aneb ojedinělých rozhodnutí nevzrostl rozsah na úkor praktické upotřebitelnosti.

Nové vydání v úpravě typograficky i zevně úhledné stane se nepostradatelnou příručkou jak studujícím, tak všem praktickým právníkům, takže nelze pochybovati, že ministerstvo spravedlnosti soudům přikáže, aby je zařadily do svých knihoven.

Časový přehled a věcný seznam, který usnadňuje použití spisu, ani tu neschází.

Vydavatelé počítají ve své předmluvě již s tím, že nastane v nedlouhé době potřeba i dalších vydání.

Podepsaný projevuje k tomu přání, aby i toto vydání došlo nejširšího rozšíření, čímž by úmysl a naděje autorů byly splně-

---

[2]) Zde jest pod č. 34a též vytištěn zákon, daný 26. prosince 1895, č. 197 ř. z. o právu původcovském k dílům literárním, uměleckým a fotografickým, kterýž ovšem v nejbližší době novým uzákoněním práva autorského pozbude platnosti. Zákon o původském právu k dílům literárním, uměleckým a fotografickým ze dne 24. listopadu 1926, č. 218 Sb. z. a n. byl dne 18. prosince 1926 již vydán a nabývá účinnosti 1. dubna 1927 (§ 69).

ny, a aby nakladatelství za svou chvalitebnou a všestranně již uznanou činnost ve vydávání komentovaných zákonů čs. republiky bylo aspoň částečně přiměřeným ziskem odměněno. Volám proto již do budoucnosti: Vivat sequens!

Cena výtisku v plátně vázaného obnáší 120 Kč.

Senátní president a t. č. soudní inspektor K. Flieder.

Revue de travaux scientifiques tchécoslovaques. — Année II. 1920. Section VIII. Droit et sciences politique. Řídí prof. dr. Fr. Čáda. (Zvláštní otisk str. 153—205).

Od vydání prací registrovaných v tomto svazku publikací, určených k informaci ciziny o naší vědecké práci, uplynulo již šest let, což působí místy rušivě. Mnohé drobnější práce, zejména z národního hospodářství, pozbyly změněnými poměry původní aktuálnosti a také změny právního řádu nebyly bez vlivu pro předpoklady některých studií (zákonodárství lichevní, jazykové právo). Tím ovšem není dotčena bibliografická hodnota publikace, u nás dnes jedinečné; jestliže však revue je určena především pro cizinu, doporučovalo by se snad — alespoň pokud nebude odstraněno značné časové rozpětí mezi vydáním díla a jeho registrací — docela pominouti prací významu jen místního nebo dočasného a věnovati tím důkladnější pozornost dílům širšího významu a hodnoty trvalejší.

Příkladem by mohla býti hned 1. kapitola II. svazku, která netříštíc pozornosti věcmi méně významnými poskytuje referáty o Kallabových a Weyrových právně filosofických dílech velmi názorný obraz o tomto vědním oboru u nás. Svazek končí přehledem československých právnických a státovědeckých sdružení a časopisů z péra redaktora, otištěným již v Bulletinu de droit tchécoslovaque (nejnovější události nejsou registrovány snad úmyslně vzhledem k datu 1920) a bylo by si velmi přáti, aby záslužná publikace dospěla urychleně co nejdříve doby současné, což by zvýšilo její praktickou hodnotu. Po jazykové stránce bylo by konečně podotknouti, že odborné terminy jinak zdařilého francouzského textu nejsou všude přiléhavě voleny; doporučovalo by se přezkoumání překladu, pořízeného patrně filologem, odborníky. —ř.

Europabuch der Rechtsanwälte und Notare. (Nakladatelství Dr. Kornel Salaban, Berlin SW Ritterstrasse 59).

Encyklopedicky založená kniha přináší ve své hlavní části skoro na 700 stranách v přehledném uspořádání od právníků příslušných států napsaná pojednání z oboru soudnictví, jakož